

V PROCES DIGITALIZACIJE

Ministarka za telekomunikacije, Jasna Matić, u intervjuu za „Blic“ objavljenom 1.3.2010. godine, izjavila je da je, za svrhu prelaska sa analognog na digitalno emitovanje televizijskog programa, Srbija dobila 12,5 miliona evra bespovratnih sredstava od Evropske unije. Uslov korišćenja ovih sredstava je imenovanje direktora novog preduzeća Emisione tehnike, što nije učinjeno i sa čime se kasni. “Za sada imamo samo vršioca dužnosti, a ja sam dobila uveravanja da će izbor biti izvršen na idućoj sednici Vlade,” izjavila je ministarka. Međutim, iako je od objavljivanja intervjuja, do kraja perioda na koji se ovaj izveštaj odnosi prošlo više sednica Vlade, direktor Emisione tehnike i dalje nije imenovan.

Ministarka je u istom intervju objasnila i zbog čega je još bilo neophodno izdvajanje Emisione tehnike. “Evropska praksa je da postoji jedinstven sistem za emitovanje kako bi se smanjili troškovi, da ne bi svaka televizija morala da gradi svoju mrežu predajnika. Do sada je jedan broj televizija emitovao program preko RTS, ali to vas uvek dovodi u nezgodnu situaciju. Evropska praksa je da se napravi sistem koji se bavi samo time”, izjavila je Jasna Matić.

Na pitanje vezano za način prelaska na digitalno emitovanje i eventualni period simulaksta, odnosno istovremenog emitovanja i digitalnog i analognog signala, ministarka je objasnila da prelazak u Srbiji ne može da ide postepeno. “Naš zakon o radiodifuziji predviđa da se, čim se oslobodi neka frekvencija u spektru za emitovanje, odmah aukcijom dodeli na korišćenje nekom drugom. U drugim zemljama spektar nije tako zakrčen i onda imate slobodan prostor da deo po deo selite. Mi tu opciju nemamo, pa ćemo u trenutku napraviti prelaz sa analognog na digitalno emitovanje”.

Osim činjenice da direktor Emisione tehnike i dalje nije imenovan, u periodu na koji se ovaj izveštaj odnosi, nije došlo do vidljivog napretka ni po jednoj od aktivnosti predviđenih Akcionim planom uz Strategiju za prelazak sa analognog na digitalno emitovanje radio i televizijskog programa u Republici Srbiji, što već ozbiljno dovodi u pitanje iskrenost države u namerama da se na digitalno emitovanje televizijskog programa zaista i pređe u aprilu 2012. godine.

VI PROCES PRIVATIZACIJE

Agencija za privatizaciju objavila je 4.3.2010. godine javni poziv za učešće na javnoj aukciji koja će se održati 23.04.2010. u Beogradu radi privatizacije Javnog preduzeća Radio Leskovac, Javnog preduzeća Radio Televizija Brus, Javnog preduzeća za informisanje Mladenovac, Javnog informativnog preduzeća Radio Požega, Javnog preduzeća Televizija Požega i Javnog preduzeća Radio Pirot.

Nešto kasnije, 12.3.2010. godine, mediji su preneli kako je Javno preduzeće "Štampa radio i film" (ŠRIF) iz Bora, optužilo predsednika opštine Bor, Branislava Rankića iz Srpske radikalne stranke, da je zabranio isplatu zarada radnicima tog medijskog preduzeća jer nisu emitovali jednosatni film o suđenju njegovom stranačkom lideru Vojislavu Šešelju u Hagu. Sukob ove medijske kuće i Rankića počeo je nakon nedavnog emitovanja dvadesetominutnog propagandnog materijala o nastanku Demokratske stranke, u okviru emisije u kojoj su gostovali funkcioneri opštinskog odbora DS. U saopštenju uređivačkog kolegijuma se navodi da je ŠRIF ponudila Rankiću da, umesto filma sa suđenja predsedniku SRS u Hagu, gostuje 60 minuta na TV Bor, što je on odbio. Rankić je potvrdio za agenciju Beta da je odbio da ŠRIF-u isplati zaradu iz budžeta opštine i kazao da će to učiniti kada radikalima izađu u susret, kao što su učinili Demokratskoj stranci. "U ŠRIF-u sada imaju mogućnost ili da isprave grešku, ili da zaradu traže od DS-a", kazao je Rankić. U ŠRIF-u su ocenili da je Rankićeva odluka o zabrani isplata radnicima direktno mešanje u uređivačku politiku i ucena, jer se oni ne finansiraju iz budžeta SRS, već opštinskog budžeta u koji se sliva novac građana Bora.

Događaji iz Bora predstavljaju još jedno svedočanstvo o neodrživom položaju javnih lokalnih medija i dodatni argument za neophodnost privatizacije. Ono što je činjenica, je da važeći pravni okvir ne predviđa nikakve sistemske mehanizme kojima bi nezavisnost uređivačke politike javnih lokalnih medija mogla da se brani. Ovi mediji i zaposleni u njima ostavljeni su na milost i nemilost lokalnim moćnicima i dovedeni su u situaciju da uređivačke odluke ne mogu da donose autonomno i u interesu javnosti.